

Sygn. akt I C 3912/17

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 stycznia 2018r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu w I Wydziale Cywilnym, w składzie:

Przewodniczący: SSR Michał Włodarek

Protokolant: sekr. sąd. Anna Dulas

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 17 stycznia 2018r.

sprawy

z powództwa (...) ***Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z/s w W. (...)***

przeciwko pozwanemu ***A. J. (1) (PESEL (...))***

o zapłatę

oddala powództwo w całości.

Sygn. akt I C 3912/17

UZASADNIENIE

W dniu 29 czerwca 2017r. powód (...) ***Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z/s w W.*** skierował do tut. Sądu żądanie zasądzenia od pozwanego A. J. (1) kwoty 1.482,78zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu pozwu powód przytoczył okoliczności wskazujące na jego legitymację czynną powołując się w tym zakresie na przelew uprawnień oraz oznaczył źródło zobowiązania, jego wysokość oraz wymagalność podając, iż dochodzone roszczenie stanowi należność wynikającą z nienależycie wykonanej umowy pożyczki łączącej pozwanego z pierwotnym wierzycielem (...) Bankiem (...) S.A. w L..

Pozwany pomimo doręczenia mu odpisu pozwu wraz z załącznikami nie ustosunkował się w żaden sposób do roszczeń powództwa.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu 4 września 2000r. pozwany A. J. (2) zawarł z (...) Bankiem (...) S.A. z/s w L. umowę pożyczki gotówkowej nr (...) (...) - (...) w kwocie 3,000zł.

Kontrakt miał charakter terminowy. Pozwany zobowiązał zwrócić kapitał pożyczki i należności uboczne w 24 ratach począwszy od dnia 4 października 2000r.

Pozwany nie wykonał postanowień łączącego strony kontraktu i posiadał wobec (...) Banku (...) S.A. z/s w L. zaległości.

W dniu 13 grudnia 2010r. (...) Bank S.A. z/s w W. zawarł z (...) Bank S.A. z/s w W. umowę o przelew wierzytelności, a w dniu 18 maja 2016r. do zawarcia takiej umowy doszło pomiędzy (...) Bank S.A. z/s w W. a GetBack Windykacji (...) Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym z/s w W..

W dniu 31 maja 2016r. easyDEBT Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z/s w W. zawarł z powodem (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z/s w W. umowę przelewu wierzytelności. Cesja swoim zakresem przedmiotowym obejmowała należność wynikającą z umowy pożyczki gotówkowej nr (...) (...) - (...).

(wyciąg z ksiąg rachunkowych k. 5, zawiadomienie o cesji k. 6, umowa k. 7-8, wyciąg k. 9, umowa przelewu wierzytelności k. 11, 23-33, 34-41, 42-48, 49-50, 51-64)

Sąd Rejonowy zważył, co następuje.

Należy wskazać, iż powód nie wykazał pomimo dołączenia umów przelewu wierzytelności z dnia 13 grudnia 2010r., 18 maja 2016r. i 31 maja 2016r., wyciągu z listy wierzytelności, zawiadomienia o cesji wierzytelności i wyciągu z ksiąg rachunkowych, iż pierwotny wierzyciel pozwanego (...) Bank (...) S.A. z/s w L. przeniósł na poprzednika prawnego powoda (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z/s w W. taką wierzytelność, która była uprzednio przedmiotem odsprzedaży pomiędzy (...) Bank S.A. z/s w W. a (...) Bank S.A. z/s w W. oraz pomiędzy (...) Bank S.A. z/s w W. a GetBack Windykacji (...) Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym z/s w W..

Powód w żaden sposób nie wykazał nieprzerwanego ciągu cesji wierzytelności przysługującej wobec pozwanego, której przedmiotem była wierzytelność w stosunku do pozwanego wynikająca z umowy pożyczki gotówkowej nr (...) (...) - (...).

W szczególności należy zwrócić uwagę na to, że wyciąg z listy wierzytelności dołączony przez powoda (załącznik k. 9) obejmuje jedynie informację o cesji wierzytelności wynikającej z pożyczki gotówkowej nr (...) (...) - (...) pomiędzy easyDEBT Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z/s w W. a (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z/s w W., natomiast tożsamy dokument nie został przedstawiony do umów przelewu z dnia 13 grudnia 2010r. i 18 maja 2016r. Ponadto powód nie wykazał chociażby dokumentarnie, czy to poprzez dołączenie dokumentu odpisu KRS, że (...) Bank S.A. z/s w W. jest następcą prawnym pierwotnego wierzyciela (...) S.A. z/s w L., bądź że nabył od tego Banku taką wierzytelność, którą powód dochodzi w niniejszym postępowaniu.

Warunkiem otrzymania należności przez nabywcę długu jest udowodnienie, że takie prawo przysługiwało poprzednikowi prawnemu – por. wyrok SN z dnia 12 lipca 2016r. w sprawie o sygn. akt V CSK 187/06, opubl. Legalis.

Sąd zawsze jest zobowiązany rozważyć, czy żądanie pozwu jest zasadne w świetle norm prawa materialnego. Negatywny wynik takiej analizy powoduje wydanie wyroku oddalającego powództwo (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 6 czerwca 1972r. III CRN 30/72). Sąd nie jest zwolniony z obowiązku dokonania prawidłowej oceny materialnoprawnej zasadności żądania pozwu opartego na tych twierdzeniach (orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 29 maja 1958r. I CR 969/57, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 września 1967r. III CRN 175/67).

Ustawodawca w art. 511 kc mówi o „stwierdzeniu” przelewu wierzytelności pismem, tj. odnosi się do istnienia pisma stwierdzającego, że umowa przelewu została przez strony zawarta (por. wyrok s.apel w Katowicach z dnia 8 marca 2005r. w sprawie o sygn. akt I ACa 1516/04, opubl. OSA 2005/12/44). Ponadto umowa przelewu, regulowana treścią art. 509 i n. kc, jest umową, na podstawie której dotychczasowy wierzyciel (cedent) przenosi wierzytelność ze swojego majątku do majątku osoby trzeciej (cesjonariusza). Przedmiotem przelewu może być co do zasady wierzytelność istniejąca, którą cedent może swobodnie rozporządzać. Wierzytelność, która ma stanowić przedmiot rozporządzenia, powinna być w dostateczny sposób oznaczona (zindywidualizowana). Dotyczy to przede wszystkim wyraźnego określenia stosunku zobowiązaniowego, którego elementem jest zbywana wierzytelność, a zatem oznaczania stron

tego stosunku, świadczenia oraz przedmiotu świadczenia (por. wyrok s.apel. w Szczecinie z dnia 25 marca 2014r. w sprawie o sygn. akt I ACa 885/13, opubl. LEX nr 1461185).

Obowiązkiem powoda było przytoczenie okoliczności faktycznych, z których wywodzi roszczenie (art. 187 § 1 pkt 2 kpc) i wskazanie na dowody, których przeprowadzenie potwierdzi zasadność jego twierdzeń o faktach (art. 232 kpc i art. 6 kc). Zgodnie z zasadami procesu cywilnego ciężar gromadzenia materiału dowodowego spoczywa na stronach (art. 232 kpc., art. 3 kpc, art. 6 kc). Jego istota sprowadza się do ryzyka poniesienia przez stronę ujemnych konsekwencji braku wywiązania się z powinności przedstawienia dowodów. Skutkiem braku wykazania przez stronę prawdziwości twierdzeń o faktach istotnych dla sprawy jest tylko to, że twierdzenia takie zasadniczo nie będą mogły leżeć u podstaw sądowego rozstrzygnięcia. Strona, która nie udowodni przytoczonych twierdzeń, utraci korzyści, jakie uzyskalaby aktywnym działaniem (por. wyrok s.apel w Białymstoku z dnia 28 sierpnia 2014r. w sprawie o sygn. akt I ACa 286/14, opubl. LEX nr 1511625).

Należy bowiem zwrócić uwagę, że sądy cywilne orzekają w granicach określonego przez stronę powodową żądania (art. 187 § 1 pkt 1 kpc), a elementem uzupełniającym owo żądanie są okoliczności faktyczne je uzasadniające (art. 187 § 1 pkt 2 kpc).

W przedstawionych warunkach zaistniała okoliczność, o której mowa art. 339 § 2 kpc albowiem zaniechanie polegające na braku dołączenia dowodów na poparcie przytaczanych okoliczności daje asumpt do uznania, iż przytoczone okoliczności budzą uzasadnione wątpliwości, w szczególności w zakresie legitymacji czynnej powoda i biernej pozwanego oraz istnienia zobowiązania, jego wysokości i wymagalności w zakresie kapitału i należności ubocznych oraz podstawy faktycznej i prawnej żądania (por. art. 471 kc i art. 361 § 1 i 2 kc, 353 kc i art. 354 § 1 kc).

Pozew jest pismem procesowym, które zawiera powództwo, tj. skierowany do sądu wniosek o udzielenie sądowej ochrony prawnej dokładnie określonemu żądaniu, uzasadnionemu i skonkretyzowanemu przytoczonymi okolicznościami faktycznymi. Żądanie pozwu jest tzw. roszczeniem formalnym (procesowym), którego treścią jest twierdzenie powoda o przysługującym mu i podlegającym ochronie prawnomaterialnym interesie.

Legitymacja procesowa wskazuje kwalifikację materialną podmiotów prowadzących spór, w tym znaczeniu, że powód jest uprawniony do występowania z żądaniem udzielenia mu ochrony prawnej w stosunku do pozwanego, a ten zobowiązany do określonego zachowania się.

W niniejszym postępowaniu powód nie wykazał, że spełnia materialnoprawną przesłankę procesu, która decyduje o dopuszczalności badania i ustalania prawdziwości jego twierdzeń, że wymieniony w powództwie stosunek prawny istnieje i co jest jego przedmiotem.

W przedmiotowym postępowaniu nie istnieje możliwości określenia, że w procesie występują w charakterze stron te podmioty, które są jednocześnie podmiotami stosunku prawnego będącego przedmiotem procesu.

Przed oceną merytoryczną sprawy Sąd zawsze z urzędu ustala czy strony występujące w procesie posiadają legitymację, jej brak zawsze skutkuje oddaleniem powództwa bez potrzeby, a dokładniej bez możliwości merytorycznej oceny roszczenia.

Z tych wszystkich względów orzeczono jak w sentencji wyroku.